

Motion till riksdagen

1987/88:K412

av Bengt Kindbom m. fl. (c)

om datapolitiken

Datautvecklingen har hittills huvudsakligen styrts av kommersiella krafter. Den nuvarande datalagstiftningen och samhällets möjligheter att styra och kontrollera datateknikens användning är inte tillräckliga. Det finns fler exempel på detta.

Det politiska beslutsområdet skall vara avsevärt snävare än det lagtekniskt möjliga. När det gäller datafrågor är det särskilt viktigt att avstå från att utnyttja datateknikens alla möjligheter t. ex. för kontroll och övervakning av enskilda människor och av organisationer och företag.

Den stora utmaningen för dagens politiker är därför att avstå från delar av det möjliga användningsområdet för datatekniken. I stället måste det vara vår uppgift att stärka skyddet för enskilda människor i förhållande till tekniken. Det gäller varje människas rätt till skydd för den personliga integriteten.

Vi anser därför att det finns skäl att överväga en fastare reglering av möjligheterna att använda datateknik för att registrera uppgifter om människor. Såväl samhället som enskilda organisationer och företag måste vara restriktiva när det gäller att använda datateknik för att kontrollera mänsklig verksamhet och enskilda individer.

Ett sätt att förbättra säkerheten är att bryta ned de centrala systemen till små lokala system.

Vi behöver inte utnyttja teknikens alla möjligheter. Låt tekniken förbli ett hjälpmedel och tillåt den inte att styra oss. Det möjliga är inte det nödvändiga. Det är ofta inte heller det önskvärda.

Samhällets sårbarhet

Sårbarhets- och säkerhetsfrågorna har flera dimensioner. I samhällsdebatten har det största intresset riktats mot sårbarheten för riket vid kris, avspärrning och krig. Om datakommunikationerna störs eller infiltreras kommer många funktioner i samhället att slås ut helt. Möjligheterna att ersätta den information som systemen rymmer med andra rutiner är begränsade. Planeringen för civilförsvaret m. m. utgår också från att många vardagliga funktioner kommer att slås ut i kristider. Det bör också erinras om sårbarheten under normala förhållanden. Exempel på detta utgör kommunikationssystemet i alla dess delar.

Datasamhällets sårbarhet under normala förhållanden har inte diskuterats särskilt ingående. Orsakerna till detta är flera. Privata företag, banker m. fl. organisationer gynnas inte av en inträngande diskussion om de sårbara punkterna i de datasystem som används. Många företag har ett förtroendekapital hos allmänheten som de tror kan hotas av en avslöjande belysning av sårbarheten. För andra är det viktigt att begränsa insynen i dataarbetet eftersom en sådan insyn kan leda till att företagshemligheter avslöjas. Ytterligare andra dataanvändare har ett intresse av att kunna samla informationer om olika grupper av enskilda. Dessa mål står därmed ofta i strid med enskilda människors rätt till skydd för sin personliga integritet m. m.

Datasystemens sårbarhet och datateknikens säkerhet i organisationer och näringsliv betraktas som interna frågor för dataanvändarna. Vi anser att ett sådant synsätt är felaktigt. Säkerhets- och sårbarhetsfrågor har en sådan karaktär att de kan beröra varje människa och därmed hela samhället. Brister i säkerhetssystemen kan också leda till skador för enskilda individer.

Databrott måste uppdagas och beivras. Det är demoraliserande om samhället tyst accepterar att enskilda företag och organisationer själva avgör om misstänkta databrott skall utredas. Företag och organisationer bör därför vara skyldiga att anmäla om de upptäcker onormala dataavvikelser eller misstänker databrott. Anmälningsskyldigheten måste omfatta sådana avvikelser i en datoriserad framställningsprocess, en datoriserad ekonomisk transaktion eller ett internt säkerhets- och kontrollsystem för personal och besökare.

Centrala datasystem ökar samhällets sårbarhet

Datateknikens användning har tillsammans med framväxten av andra storskaliga system skapat ett samhälle som är sårbart. För att kartlägga brister i säkerheten och därmed det totala samhällets sårbarhet tillsattes för ett antal år sedan en utredning. Utredningens faktamaterial liksom dess slutsatser har hemligstämplats av försvarspolitiska skäl. Vi kritiserar inte detta. Självklart måste samhället förbehålla sig rätten att hålla viss känslig information inom en mindre begränsad krets av människor och organisationer.

När det gäller övergripande generella slutsatser är dock hemligstämpeln talande. Uppenbarligen är vårt samhälle så sårbart att viktiga vardagliga funktioner kanske inte kan upprätthållas i kristider. En annan slutsats måste vara att vårt samhälle är sårbart för olika riktade sabotageaktioner.

Kartläggningen har medfört att främst försvaret förstärkt olika funktioner och därmed minskat sårbarheten. Även andra myndigheter måste intensifiera arbetet för att öka säkerheten.

Ett sätt att öka säkerheten och minska sårbarheten i de funktioner som är beroende av ADB-teknik är att begränsa användningen av stora centrala dataregister. Vi anser att ADB-användning inom myndigheter och andra offentliga organisationer skall baseras på små decentraliserade datasystem. Även små datasystem, exempelvis persondatorer, har numera en kapacitet

som är så stor att de väl fyller användarnas krav i olika avseenden. I vissa fall finns inga möjligheter att bryta ned centrala register. Skyddet för de kvarvarande centrala registren måste ökas exempelvis genom en ytterligare skärpt användarkontroll. Regeringen bör ges i uppdrag att utarbeta planer för decentralisering av de centrala dataregistren inom skatteförvaltningen, socialförsäkringsadministrationen, register för statlig löneadministration, fastighetsregister m. fl.

Regeringen och datafrågorna

Datafrågornas handläggning i regeringskansliet har under den socialdemokratiska regeringstiden fått en mycket undanskymd plats. I bil. 2 till budgetpropositionen ägnas ämnet en halv sida. Men det är värre än så, den referensgrupp som oppositionen inbjudits till har inte sammanträtt sedan våren 1987. Även vad gäller sårbarheten är de konkreta resultaten av arbetet i regeringskansliet knappt märkbara.

Enligt vår uppfattning måste sårbarhetsfrågorna och datafrågornas handläggning ges en förstärkt parlamentarisk förankring.

Datateknik för uppgiftsinsamling, bearbetning och statistik

All registrering av personliga uppgifter som rör enskilda människor är ett intrång i den enskildes integritet. Vilket intrång är vi alla beredda att acceptera? Vilken säkerhet vill vi ha för att uppgifterna inte missbrukas?

Det är riksdagens uppgift att genom lagstiftning ange ramarna för och inriktningen av personregistreringen. Datainspektionen är den myndighet som fått i uppgift att vaka över registerhanteringen. Det är datainspektionen som ger tillstånd för en registerhållare att föra personregister på ADB. Inspektionen skall också kontrollera att ett register används på rätt sätt.

För att kunna skydda människors privatliv och se till att inte olika personliga uppgifter används fel måste vi ha en restriktiv lagstiftning och en datainspektion som har så stora resurser att den kan kontrollera och följa upp registerhållningen.

Administrativa register

De flesta uppgifter om oss medborgare finns i personregister hos olika myndigheter. Vi är också skyldiga att lämna ut många uppgifter om våra liv till olika myndigheter som behöver uppgifterna för att kunna utföra sitt arbete.

De uppgifter som lagras i myndigheternas personregister är offentliga. Även om uppgifterna i ett register i sig är harmlösa kan de tillsammans med uppgifter ur andra personregister utgöra ett oacceptabelt intrång i den personliga integriteten.

Människor måste kunna lita på att de uppgifter de lämnar till olika myndigheter inte missbrukas. Inlämnade uppgifter skall användas för de ändamål de samlas in för och inte utnyttjas i andra sammanhang. Försäljning av uppgifter ur myndigheternas personregister bör därför starkt begränsas.

Samkörning av personregister skall inte tillåtas om inte detta uttryckligen medges i särskild lag.

Mot. 1987/88
K412

I dag är många människor misstänksamma mot myndigheternas sätt att använda uppgifter om dem. Allt fler ifrågasätter samhällets behov av uppgifter. Det är heller inte ovanligt att människor vägrar att lämna uppgifter just därför att de inte känner sig säkra på att de verkligen behövs och kommer att användas rätt. Några uppger också medvetet fel uppgifter. Det är deras protest mot det sätt som vi i dag använder personregister på.

Samhället måste bygga på ömsesidigt förtroende mellan enskilda medborgare och samhället. Medborgarna måste kunna känna sig säkra på att de uppgifter de lämnat inte sprids vidare och/eller används för andra ändamål än dem som uppgivits. Samhället får därför inte använda olika administrativa system för kontroll och övervakning.

En annan viktig förutsättning för att de enskilda skall känna förtroende för myndigheternas registrering är att uppgifterna i registren är riktiga. Datalagens krav på rättelse bör gälla alla felaktigheter som uppdagats i ett register.

Register för forskning och statistikproduktion

Ibland är det nödvändigt att kunna använda ADB-register för forskning. Yrkesmedicinsk forskning är exempelvis ett område där det är nödvändigt att kunna arbeta med dataregister för att kunna påvisa orsaker till ohälsa och sjukdom.

De allra flesta människor i samhället är också beredda att ställa upp i olika forskningsprojekt om de får information om projektet. De vill veta vilka uppgifter som skall samlas in och hur de kommer att användas. Människor måste också ha möjligheter att välja om de vill delta eller inte liksom att avbryta sitt deltagande.

Om forskare inte är beredda att ställa upp på dessa villkor uppstår lätt en misstro mot forskningen. Det kan i sin tur leda till att människor vägrar att delta eller på olika sätt försöker sabotera verksamheten t. ex. genom att lämna felaktiga uppgifter.

Vi behöver en bra och tillförlitlig statistik som underlag för politiska beslut för att kunna forma samhället. Även här är det viktigt att uppgiftsinsamlandet utgår från att människor ställer upp frivilligt. Uppgifter som insamlas för att vara ett underlag för statistikproduktion skall avidentifieras.

Många register för forskningsändamål eller statistikproduktion innehåller mycket känsliga uppgifter för enskilda människor. Säkerheten i dessa system behöver utvecklas. Ett sätt att åstadkomma större säkerhet kan vara att använda s. k. envägs-kryptering vilket innebär att den som bearbetar statistiken inte kan spåra den enskilda individen bakom uppgifterna.

Datalagen

Datainspektionen (DI) har i praxis och tillämpning av datalagen intagit en restriktivitet som varit till gagn för den enskilde. Som vi redan nämnt och som också framförts från vår sida vid KU:s granskning av regeringens

verksamhet, är det viktigt att en restriktiv praxis vid tillståndsgivningen upprätthålls. DI:s tillstånd att inrätta och föra personregister måste utgå från ett ökat behov av att skydda den enskilde från intrång i den personliga integriteten. Utgångspunkten får inte vara att resurserna skall sättas in där de gör mest nytta, som departementschefen skriver, mätt i ekonomiska termer eller i någon form av rationaliseringsplan utan sättas in där de gör störst nytta för att skydda den enskildes personliga integritet.

Samkörning av olika personregister är en väsentlig fråga i diskussionen om begränsning av användandet av personuppgifter. Enligt centerens uppfattning bör utgångspunkten vara att ingen samkörning av register bör genomföras. Uppgifter insamlade för ett ändamål bör inte användas för andra ändamål. Datalagen bör skärpas på denna punkt och om samkörning skall ske måste synnerliga skäl föreligga och bedömning göras i varje särskilt fall. Personnummeranvändningen skall enligt centerens uppfattning begränsas och regleras i särskild lag.

Genom försäljning av offentliga uppgifter och adresser från personregister medverkar samhället till en omfattande kommersiell användning av personuppgifter. Återigen ett exempel där uppgifter insamlade för ett ändamål används för ett annat ändamål. Ofta är allmänhetens reaktion inte en följd av att personnummerbaserade register eller personregister som sådana använts utan det sätt på vilket direktreklamens budskap är utformat eller den selektering av uppgifter som skett.

Med hänvisning till den utveckling som skett när det gäller kommersiell användning av uppgifter ur offentliga register bör försäljningsverksamheten starkt begränsas. Inkomst från försäljning av personuppgifter får inte vara en grund för att inrätta, förändra eller för att hålla ett register och inte heller vara en inkomstförstärkning för offentlig verksamhet.

Vidgad folkbokföringssekretess

Enligt centerpartiets uppfattning är det viktigt att kvinnor som utsätts för hot, misshandel eller trakasserier ges ett fullgott sekretessskydd. Regeringens förslag till åtgärder hösten 1987 var i detta hänseende en halvmesyr.

Folkbokföringssekretessen utvidgades till viss del vilket är föga konsekvent. Antingen behöver en enskild skydd och då sekretessbeläggs uppgifter om bl. a. bostadsadress. Då måste detta givetvis ske i alla register. I annat fall föreligger inget skyddsbehov. Det kan ju inte bara behövas delvis.

Regeringen bör ges i uppdrag att återkomma till riksdagen med förslag till total sekretess för kvinnor som har behov av sådant skydd.

Datatekniken styr arbetets innehåll och påverkar arbetsmiljön

Användandet av datateknik förändrar i många fall arbetets innehåll och arbetsmiljön. Det kan leda till både förbättringar och försämringar för människor.

Datatekniken kan användas för att ta bort farliga och monotona arbets-

moment exempelvis genom att införa automatiserade processer och använda robotar. Sådana förändringar av arbetets innehåll är bra.

En datorisering kan också skapa nya ensidiga och monotona arbetsuppgifter som leder till att människor förlorar kunskap och inte längre får samma erfarenheter i sitt arbete. Om arbetet utarmas på positiva och utvecklande arbetsuppgifter kommer människor att förlora sin yrkeskunskap. Alltför många blir kontrollörer av datasystem utan att själva kunna påverka eller styra systemen.

Datatekniken skapar också särskilda arbetsmiljöproblem. Vi vet ännu inte om arbete framför bildskärm är ofarligt för människor. Var fjärde anställd med administrativa uppgifter arbetar i dag med dataterminaler. Inom några få år beräknas andelen stiga till varannan. Fortsatt forskning när det gäller terminalarbetet och hur det elektromagnetiska fältet och strålningen påverkar människor måste prioriteras. Äldre terminaler måste byggas om och anpassas efter nya normer. Till dess att vi fått klarhet i hur terminalarbete kan påverka människor måste alla anställda som känner oro för sin hälsa ha rätt till en omplacering som är minst likvärdig med nuvarande arbete.

Om datatekniken skall bli ett bra hjälpmedel på arbetsplatserna måste personalen kunna påverka hur och på vilket sätt ADB-tekniken skall användas. Det är viktigt inte bara för att personalen bäst vet hur just deras kompetens skall kunna tas till vara utan också därför att datoriseringar ofta påverkar arbetets organisation i stort. Om all personal skall kunna både ha inflytande över och påverkan på datatekniken måste alla få utbildning i datafrågor.

Datatekniken ger arbetsgivare hittills oanade möjligheter att övervaka och kontrollera arbetet. Datan får aldrig tillåtas bli en privat polis på arbetsplatserna. Den är och skall vara ett hjälpmedel bland många andra i arbetslivet.

Använd datateknik i miljöarbetet

I dag används datatekniken sparsamt inom miljöarbetet. Ändå är det så att tekniken ger oss goda möjligheter att följa och analysera miljön. Det gäller både förekomst av olika förorenade utsläpp och den miljöförstöring de kan ge upphov till och miljön på arbetsplatser.

Inom exempelvis följande två områden kan datatekniken vara ett värdefullt hjälpmedel i miljöarbetet:

1. Datatekniken kan användas för att kontrollera och övervaka kemikalieanvändningen både på arbetsplatserna och i samhället. Utsläpp av kemikalier och/eller nedbrytningsprodukter kan påvisas med hjälp av datateknik.

2. Datateknik kan ge oss kontinuerliga informationer om föroreningar i luft, vatten och mark.

Om vi hade haft ett utbyggt datoriserat kontrollsystem för strålning hade effekterna av Tjernobylyckan upptäckts på betydligt snabbare sätt än som nu skedde. Miljökontroller är därför ett område där datatekniken bör vara ett hjälpmedel. Övervakning av trafikens luftföroreningar i större tät-

orter och utefter stora trafikleder är andra exempel där datatekniken ger möjligheter att fortlöpande följa utvecklingen och snabbt kunna vidta åtgärder.

En datoriserad miljöövervakning ger oss mer information och därmed större kunskaper om miljöstörningar och deras effekter. Ökad kunskap är nödvändig för ett effektivt miljöarbete. Enskilda människors möjligheter att själva delta i miljöarbete förutsätter en allmänt ökad insikt i miljöproblemen. Samtidigt leder detta också till att kraven på samhällsinsatser för att skydda miljön ökar.

Personlig integritet i vårdarbetet

Alla människor som besöker en vårdcentral vill vara säkra på att den information de lämnar om sina liv inte kan komma i orätta händer. Vårdpersonalen måste naturligtvis kunna få uppgifter som rör den aktuella sjukdomen och annan information som är av betydelse för vården. Även de som arbetar med journalhantering har tillgång till sjukhusjournalerna. Vissa journaluppgifter kommer att rapporteras vidare. Det gäller t. ex. alla konstaterade fall av cancer, som rapporteras till cancerregistret.

Journaluppgifter är sekretessbelagda. Alla personer som har tillgång till sjukhusjournaler har tystnadsplikt. Bara de som direkt deltar i en patients vård eller den som en enskild patient ger särskild tillåtelse har rätt att läsa journalen. Den nya hälso- och sjukvårdslagen ger varje människa rätt att själv bestämma vilken vård som han/hon vill ha. Vårdpersonalen är därmed skyldig att informera om sjukdomstillståndet och vilka olika behandlingsalternativ som finns och hur de fungerar. Tillsammans med patienten skall exempelvis läkaren diskutera vilken vård som kan behövas. Med dessa kunskaper som bakgrund kan människor avgöra vilka insatser som skall sättas in.

Många gånger räcker det att gå från läkaren med ett läkemedelsrecept i handen. På apoteket bokförs inga uppgifter om patienter. Antalet försälda preparat noteras dock och en sammanställning av dessa noteringar skickas till apoteksbolaget. Det finns alltså inga noteringar som visar vilken medicin en viss patient fått förskrivna.

Den som blir sjukskriven måste lämna ett meddelande till försäkringskassan eller till arbetsgivaren samt ett läkarintyg på orsaken till sjukskrivningen. Försäkringskassan sammanställer statistik över sjukskrivningar och där kan man så avläsa antalet sjukdagar och också orsakerna till dessa.

Den som varit arbetslös eller sjuk en längre tid behöver ibland ekonomisk hjälp. Många människor behöver också andra insatser som kommunernas socialtjänst svarar för. I dag registreras uppgifter om alla personer som får hjälp och stöd från socialtjänsten. Personuppgifterna sparas. Ingen gallring förekommer. Uppgifterna i socialregistren är ofta av mycket känslig natur för dem som registreras.

Många människor känner en stor oro inför denna registrering. Den oron har tilltagit i takt med att antalet uppgifter som databehandlas växer samtidigt som möjligheterna att samköra olika register blir allt större.

Vi anser att uppgifter i socialregistren måste gallras. När ett ärende avslutas bör en gallring ske efter ett antal år, förslagsvis fem. De uppgifter som behöver sparas skall avidentifieras. En sådan ordning ger möjligheter att följa utvecklingen inom olika områden av socialtjänstens verksamhet. Detta torde tillfredsställa forskningens krav på tillgänglig data.

I vissa mycket speciella fall kan det finnas skäl att spara personuppgifter längre tid. Beslut om detta bör fattas i särskild ordning. Vi kan tänka oss att diskutera behoven av att spara uppgifter om adoptioner av barn liksom uppgifter om omhändertagande av barn. I dessa fall kan barnen i vuxen ålder ha ett intresse av att kunna få tillgång till de uppgifter som i dag sparas i socialregistren. Dessa frågor bör bli föremål för utredning, vilket bör ges regeringen till känna.

Datatekniken — ett hot mot mänsklig omvårdnad?

I framtiden kan det utvecklas datasystem för sjukdomsdiagnoser. Samma datasystem kan byggas ut så att datan ger förslag till behandling. Läkemedelsordinationer liksom beslut om sjukskrivning kan med hjälp av ADB-teknik föras direkt till apoteket resp. försäkringskassan. På samma sätt kan arbetsgivaren kontaktas. Möjligheterna att samköra system är nära till hands. En sådan utveckling skulle skapa unika möjligheter till sammanställningar om hälsoläget i landet. Samtidigt kommer möjligheterna till personliga kontakter med andra människor i sjukvården, på apoteket, hos försäkringskassan och på jobbet att minska eller i vissa fall till och med helt upphöra.

En sådan utveckling är farlig ur flera synpunkter. Vi anser att vårdpersonalens yrkeskunnande kan hotas om tekniken tar över den direkta kontakten mellan patient och den som skall vårda. För att upprätthålla kompetensen hos vårdpersonalen måste de också i framtiden arbeta i nära kontakt med den vårdsökande.

ADB-tekniken kan inte ersätta ett sådant yrkeskunnande och aldrig bli så mångsidig att den kan täcka in alla olika mänskliga varianter och fenomen.

Redan i dag har den medicinska tekniken bidragit till att sjukvårdspersonal ofta litar till resultaten av prover och tester innan de ställer diagnos. Patientens kunskaper om det unika hos just honom/henne kommer då inte fram. Personalen tränas inte i att dra egna slutsatser mot bakgrund av det patienten berättar. ADB-tekniken får inte leda till att vårdpersonal avstår från egna överväganden.

ADB-tekniken är i vissa fall till nytta inom vården. Journalhantering och lagring av patientuppgifter kan vara exempel på sådana områden. Samtidigt finns en fara i att okritiskt acceptera tekniken. Den ger stora möjligheter till informationer om patienter som kan vara till nytta vid vårdtillfället men den ger också möjligheter att följa en enskild människas kontakter med vårdapparaten utan den berördes medgivande.

Enskilda människor måste också i framtiden kunna påverka vilken infor-

mation som skall lagras om dem och hur den informationen skall få spridas. Om datatekniken i samhällets vård och omsorg byggs upp så att informationen inte automatiskt blir tillgänglig för stora enheter utan baseras på mindre system underlättas detta.

Mot. 1987/88
K412

Datatekniken kan hota yrkeskunnandet

Den personal som arbetar med datorer inom hälso- och sjukvård, socialtjänst och försäkringskassor löper en stor risk att förlora en del av sitt yrkeskunnande om man i alltför stor utsträckning förlitar sig på datoriserade och standardiserade mallar för att klara de dagliga uppgifterna. Manuell hantering och personlig kontakt med människor kan aldrig ersättas av datorer. Yrkeskunnandet måste vidmakthållas även i dataåldern. Förlorar vi denna känsla och kunskap kommer vi inte att behärska våra arbetsuppgifter på ett medmänskligt och riktigt sätt. Det sunda förnuftet får inte en chans att utvecklas. Byråkratin kommer att ta överhanden.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

[att riksdagen hos regeringen begär att en parlamentarisk sårbarhetsberedning tillsätts¹],

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om parlamentarisk medverkan i datautvecklingsarbetet¹],

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om decentralisering av dataregistren¹],

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om a) samkörning av dataregister, b) personnummeranvändning och c) försäljning av offentliga uppgifter ur samhällets register,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utarbetande av etikregler m. m. för forskning och statistikproduktion,

3. att riksdagen beslutar att datalagen 8 § första stycket skall ha följande lydelse:

Förekommer anledning till misstanke att en personuppgift som ingår i ett personregister är oriktig eller missvisande, skall den registeransvarige utan dröjsmål företa skälig utredning. En oriktig eller missvisande uppgift skall rättas, ändras eller uteslutas;

4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om förslag till utvidgad sekretess för kvinnor som utsätts för hot och trakasserier,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om datatekniken och arbetsmiljön¹],

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om utökad användning av datatekniken i miljöarbetet²],

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om datoriseringen i vårdarbetet³],

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om gallring av socialregistren³].

Stockholm den 20 januari 1988

Bengt Kindbom (c)

Gunilla André (c)

Elving Andersson (c)

Eva Rydén (c)

Karl Boo (c)

Ingbritt Irhammar (c)

Marianne Karlsson (c)

Bertil Fiskesjö (c)

Britta Hammarbacken (c)

¹ 1987/88:Fö511

² 1987/88:So225

³ 1987/88:Jo750

